

DREPTUL

LEGISLAȚIUNE — DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — ECONOMIE POLITICĂ

DIRECTOR: C. G. DISSESCU

PRIM-REDACTOR: V. ATHANASOVICI

Redactori: PAUL NEGULESCU, DEMETRU NEGULESCU, ALEX. CERBAN, G. MEITANI, G. G. DANIELOPOLU
G. C. CRISTESCU, SILIU RĂDULESCU

ZIARUL APARE
JOIA ȘI DUMINECĂ

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: STRADA PARIS, 20

REDACTOR-ADMINISTRATOR
B. P. RĂDULESCU

ABONAMENTELE

se fac pe an și pe jumătate de an

la 1 Ianuarie și 1 Iulie

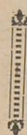
Dela 1 Iulie până la 1 Sept. ziarul nu apare

GRIGORE G. PĂUCESCU
FONDATOR-PROPRIETAR

Un număr: 50 bani

Un număr vechiu 1 leu

COSTUL ABONAMENTULUI

Pe an, 40 lei; pe jumătate an, 20 lei

Studenții plătesc pe jumătate

Pentru străinătate se adaugă timbrul posta.

S U M A R

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ. — *Curtea de apel din București, secțiunea IV: Direcțiunea generală C. F. R. cu Dumitra C. Teodorescu.*

JURISPRUDENȚA STRAINĂ. — *Curtea de apel din Grenoble. — Observațiune de d-l D. Alexandresco. Buletinul publicațiilor judiciare.*

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI

SECȚIUNEA IV

Audiența dela 6 Noembrie 1913

Președinta d-lui M. Gr. Ciocârdia, președinte

Direcțiunea generală C. F. R. cu Dumitra C. Teodorescu

ACCIDENTE DE MUNCĂ. — ASIGURĂRI MUNCITOREȘTI. — LEGEA ORGANIZĂRII MESERIILOR. — FRÂNARE. — MUNCITOR AL C. F. R. — ART. 140 ȘI 141 CAP. III § I DIN TITLUL ASIGURĂRIILOR CONTRA ACCIDENTELOR AL LEGEI DIN 25 IANUARIE 1912.

COMPETINȚA ȘI ORGANIZAREA INSTANTELOR. — LEGI DE ORDINE PUBLICĂ. — INVOCAREA LOR PENTRU PRIMA OARĂ ÎN APEL. — ART. 108 ȘI 111 PR. CIV.

LEGEA MESERIILOR. — ORGANIZAREA INSTANTELOR DE JUDECATĂ — DISPOZIȚIUNI DE ORDINE PUBLICĂ. — INVOCAREA LOR PENTRU PRIMA OARĂ ÎN APEL. — ART. 108 ȘI 111 PR. CIV.

COMPETINȚA ȘI ORGANIZAREA INSTANTELOR. — LEGI DE ORDINE PUBLICĂ — RETROACTIVITATE. — INSTANȚA SEZISATĂ ÎN MOMENTUL DECRETĂRII NOUEI LEGI. — NERETROACTIVITATE. — ART. 1 DIN CODUL CIVIL.

CASSA DE AJUTOR A LUCRĂTORILOR C. F. R. — ASOCIAȚIE MUTUALĂ. — ACCIDENTE DE MUNCĂ. — CULPA DIRECTIEI. — DAUNE.

1° Dispozițiunile legii din 25 Ianuarie 1912, pentru organizarea meseriilor, creditului și asigurarilor muncitorești se aplică și frânarilor căilor ferate române, întrucât la capitolul III sub titlul asigurarilor contra accidentelor, se spune cate-

goric că lucrătorii și muncitorii cari se bucură de asigurări în contra accidentelor și prin urmare cari au dreptul la ajutoarele și rentele stabilite de lege, sunt între alții și aceia întrebuințați la exploatarea căilor ferate ale Statului.

2° Legile de competență și organizare a instanțelor fiind de ordine publică, părțile nu pot renunța la dănsese nici formal și cu atât mai mult nu pot fi acoperite prin tăcerea lor, astfel că neinvocarea acestor legi la prima instanță, nu constituie o decădere de a nu mai putea fi invocate pentru prima oară în apel.

3° Dispozițiunile legii meseriilor din 1912, cu privire la instituirea instanțelor de judecată pentru cazurile de accidente, fiind de ordine publică, pot fi invocate pentru prima oară în apel, de oarece dispozițiunile art. 108 și 111 bis din procedura civilă, relative la incidentele de incompetență cari nu pot fi ridicate pentru prima oară în apel, se referă la incompetența relativă, de ordin privat, iar nu la incompetența absolută de ordine publică.

4° Dispozițiunile art. I din codicile civil, cari consacără principiul că legea nu are efect retroactiv nu-și are aplicațiunea în privința legilor de competență și organizarea instanțelor, cari fi-

ind de ordine publică au putere retroactivă și guvernează nu numai faptele posterioare promulgării lor ci și cele anterioare, întrucât nimeni nu poate pretinde că are un drept câștigat în privința jurisdicțiunilor și competenței pe care legiuitorul le creiază într'un interes public. Dacă însă instanța care se află constituită în momentul nașterii faptului juridic a fost deja sezisată când s'a promulgat legea nouă, atunci principiul neretroactivității își recapătă imperiul său și procesul trebuie să se sfârșească acolo unde a început, în virtutea adagiului *ubi acceptum iudicium ibi et finem accipere debet*.

5° Intrucât din dispozițiunile statutelor cassei de ajutor a impiegatilor și lucrătorilor căilor ferate române, se constată că direcțiunea căilor ferate nu contribuie cu nimic la acordarea ajutoarelor și pensiunilor, această casă de ajutor având numai caracterul unei societăți de asigurare mutuală cu caracter obligator, și întrucât în caz de accident culpa direcției este cu totul independentă și străină de dispozițiunile ziselor statute, ea este personal răspunzătoare de daunele cauzate prin delictele și quasi-delictele sale sau ale prepușilor săi, neexistând nici un motiv care s'o exonoreze de o asemenea răspundere.

No. 194. — S'a ascultat pledoariile d-lui avocat Mușat Bivolaru, din partea d-nei Dumitra C. Teodorescu, și d-lui avocat Polizu Micșunești, din partea direcțiunei C. F. R.

Curtea,

Asupra apelurilor făcute, de către direcțiunea generală a C. F. R. și Dumitra Teodorescu, în contra sentinței civile a tribunalului Buzău, secția I, No. 68 din 1913, prin care cea dintâi e obligată să plătească celei de a doua suma de 4.000 lei daune :

Având în vedere că din actele aflate în dosarul cauzei și din concluziunile orale și scrise ale părților se constată în fapt următoarele :

În ziua de 27 Aprilie 1911, trenul No. 549, care venea despre Mărășești, intrând în gară Buzău, și ciocnindu-se cu un alt tren, din cauza greșitei manevrări a șefului de manevră a produs moartea fră-

narului Constantin Nedelcu Teodorescu, care funcționa pe trenul ce intra în stație.

La 4 Mai 1911, Dumitra Constantin Nedelcu Teodorescu, soția victimei, pornește acțiune înaintea tribunalului Buzău, cerând ca direcțiunea generală a C. F. R., să fie obligată să-i plătească suma de 20.000 lei daune, rezultate din faptul că din cauza accidentului a rămas lipsită de sprijinul moral și material al soțului său.

În urma mai multor amânări și a unei cercetări cu martori cerută de reclamantă, în scopul de a stabili cu'pa prepușilor direcțiunei C. F. R., tribunalul Buzău, secția I, prin menționata sentință, a admis în parte acțiunea și a obligat pe direcțiunea generală a C. F. R., ca să plătească reclamantei Dumitra Const. Nedelcu Teodorescu, suma de 4.000 lei, plus 30 lei cheltueli de judecată.

Ambele părți fiind nemulțumite, au declarat apelurile de față, cari conexându-se, urmează a se statua asupra lor astăzi.

Având în vedere că, apelanta Direcțiunea C. F. R., în prealabil, a ridicat incidentul de necompetința tribunalului și prin urmare și a Curței, susținând că, după legea pentru organizarea meseriilor, creditului și asigurărilor muncitorești, promulgată la 25 Ianuarie 1912, care se aplică și muncitorilor dela C. F. R., și care are efect retroactiv și asupra faptelor anterioare — cum este în speță, — partea vătămată printr'un accident de asemenea natură trebuie să-și valorifice drepturile sale adresându-se la Cassa centrală a meseriilor, care judecă în primă instanță și în caz de nemulțumire să se adreseze cu apel la comisiunea instituită de lege, care se compune din trei consilieri dela Inalta Curte de casație și justiție, numiți de ministerul industriei și comerțului, acestea toate conform art. 140, 222, 224, 225 și 226 din menționata lege și a art. 1 din codicile civil ;

Având în vedere că, apelanta Dumitra Const. Nedelcu Teodorescu, a obiectat că legea dela 25 Ianuarie 1912, nu este aplicabilă muncitorilor și lucrătorilor dela C. F. R. ; că apelanta Direcțiunea generală a C. F. R., este decăzută din dreptul de a mai ridica acest incident, întrucât nu l-a ridicat la prima instanță ; și că faptul de accidentul din care decurg daunele cerute, fiind anterior legii care se invoacă, această lege, în virtutea principiului neretroactivi-

tăței din art. 1 cod. civil, nu se poate aplica la fapte anterioare ;

Considerând că la capitolul III § I, sub titlul «Asigurarea în contra accidentelor» din menționata lege, prin art. 140 al. b, și 141 se spune că, lucrătorii și muncitorii, cari se bucură de asigurări în contra accidentelor și prin urmare cari au dreptul la ajutoarele și rentele stabilite de lege, sunt între alții și aceia întrebuințați la exploatarea căilor ferale a Statului ;

Că dar, termenii legii fiind categorici, numai poate exista nici o îndoială că legea are aplicațiune și în speță, întrucât este necontestat că victima Const. Nedelcu Teodorescu era muncitor frânar la C. F. R. ;

Având în vedere că prin aceeași lege și anume prin art. 222—226 inclusiv se stabilește că, cei ce vor vroi să-și valorifice drepturile lor trebuie să se adreseze la Cassa centrală a meseriilor care judecă ca primă instanță și în caz de nemulțumire la comisiunea de apel compusă din trei consilieri dela Inalta Curte de casație și justiție, numiți de ministerul industriei și comerțului, care judecă în a doua instanță, luându-se cu modul acesta judecata daunelor provenite din accidente, pentru persoanele specificate în lege, dela instanțele ordinare și dându-se în căderea instanțelor excepționale arătate mai sus ;

Considerând că, în doctrină ca și în jurisprudență este generalmente admis, că legile de competență și organizarea instanțelor sunt de ordine publică și ca atare părțile nu pot renunța la dânsle nici formal și cu atât mai mult nu pot fi acoperite prin tăcere, astfel încât neinvocarea lor la prima instanță nu constituie o decădere de a nu putea fi invocate pentru prima oară în apel ;

Considerând că, obiecțiunea făcută de apelanta Dumitra Const. Nedelcu Teodorescu, când susține că, după dispozițiunile art. 108 și 111 bis pr. civilă, o asemenea necompetință trebuia ridicată la prima instanță înaintea oricărei apărări asupra fondului, și că azi ar fi tardivă, este nefondată, căci, dispozițiunile legii din citatele articole se raportă nu la necompetința absolută care este de ordine publică — cum e în speță — ci la incompetința relativă de ordin privat anume prevăzută în art. 108 asupra căreia partea în drept a o ridica poate renunța expres sau tacit, ceea ce constituie o decădere de a o invoca

mai târziu după apărarea asupra fondului la prima instanță sau în urmă în apel ;

Că, prin urmare, Direcțiunea generală a C. F. R., este în drept ca astăzi pentru prima oară să discute cestiunea dacă instanțele ordinare sunt competente să statueze asupra litigiului sau cele excepționale instituite de legea din 25 Ianuarie 1912 ;

Având în vedere că, fiind necontestat faptul că accidentul care a dat naștere acțiunii de față a avut loc anterior legii pentru organizarea meseriilor, creditului și asigurărilor muncitorești din 1912, cestiunea de a se ști care instanțe sunt competente de a judeca, atârnă de aceia dacă numita lege are sau nu efect retroactiv ;

Considerând că, dacă prin art. 1 din codicele civil, se consacră principiul că legea nu are efect retroactiv, această regulă însă nu are aplicațiune în privința legilor de competență și organizarea instanțelor cari fiind de ordine publică, au putere retroactivă și guvernează nu numai faptele posterioare promulgării lor ci și cele anterioare, întrucât nimeni nu poate pretinde că are un drept câștigat în privința jurisdicțiunilor și competenței pe care legiuitorul le creiază într'un interes public, aceasta însă numai atât timp cât instanțele vechi n'au fost sezise ;

Considerând însă, că, dacă instanța care se află constituită în momentul nașterii faptului juridic a fost deja sezisată când s'a promulgat legea nouă, atunci principiul neretroactivității își recapătă imperiul său și procesul trebuie să se sfârșească acolo unde a început în virtutea adagiului *ubi acceptum iudicium ibi et finem accipere debet*, căci, dacă o facultate scrisă în lege, cum este dreptul de a sezisa o instanță, constituie o simplă expectativă pe care legea nouă o poate atinge prin efectul său retroactiv, atunci însă când o asemenea facultate a fost exercitată, se transformă într'un drept câștigat și legea nouă încetează de a mai putea fi retroactivă ;

Considerând că, în speță, acțiunea apelantei Dumitra Const. Nedelcu Teodorescu, fiind deja intentată la 25 Ianuarie 1912, când s'a promulgat legea pentru organizarea meseriilor, creditului și asigurărilor muncitorești, numita apelantă a câștigat dreptul la instanța pe care a sezisa-o și incidentul de necompetință ridicat de Direcțiunea generală a C. F. R. devine astfel nefondat și urmează a fi respins.

Având în vedere, în fond, că din depunerile mar-torilor Bercaru Radu, Mitu Chiriac, Rălescu Marin, Dănoiu Petre, Răducanu Adam și Nicolae Manolache, propuși de reclamanta Dumitra Const. Nedelcu Teo-dorescu, ascultați de prima instanță, se constată că în adevăr soțul legitim al numitei, în timpul servi-ciului și cu ocaziunea serviciului de frânar la C. F. R., fiind victima unui accident prin ciocnirea a două trenuri din cauza greșitei manevrări a șefilor de ma-nevră, și-a pierdut viața, astfel în cât culpa Direcți-unei generale a C. F. R. fiind dovedită, ea răspunde pentru prepușii săi de daune conform art. 998 și 1000 cod. civil către soția victimei care a intentat acțiunea de față;

Având în vedere că, Direcțiunea generală a C. F. R., în apărare, a susținut întâi că reclamanta nu mai poate pretinde daune întrucât după cererea sa i s'a acordat deja o pensie de 45 lei lunar de către cassa de ajutor pentru impiegații inferiori, lucrători și ser-vitori ai Căilor ferate, pe care o primește în mod regulat; 2-lea) că, dacă, Direcțiunea se va găsi că trebuie să fie obligată la daune, cere, — însă aceasta numai prin concluziunile scrise dinaintea Curței — ca ele să nu fie acordate global, ci sub formă de pensie lunară, numai până la remăritișul reclaman-tei; și 3-a) că, în tot cazul, daunele acordate de tri-bunal să fie reduse în vederea pensiei de 45 lei acor-dată deja în modul arătat mai sus;

Considerând, în ce privește primul punct, că din statutele cu data de 6 Decembrie 1907, se constată că se înființează o cassă de ajutor în scopul de a asigura impiegaților, lucrătorilor și servitorilor căilor ferate, precum și văduvelor și orfanilor acestora, ajutoare și pensuni în cazurile anume specificate;

Considerând că, fondurile acestei casse se compun din amenzile incasate dela participanți, donațiuni, legate, dintr'o subvenție anuală pe care o dă gu-vernul și din fructificarea capitalurilor cassei, fără ca Direcțiunea generală să contribue cu ceva la ali-mentarea fondului din care se acordă ajutoarele și pensiunile, singurul său rol fiind numai de a supra-veghea mersul regulat al instituțiunei;

Considerând că, astfel fiind, această cassă de aju-tor, are caracterul unei societăți de asigurare mu-tuală cu caracter obligator, la statutele căreia toți participanții sunt presupuși că au dat consimțămân-

tul lor, iar ajutoarele și pensiile acordate nu sunt decât echivalentul cotizațiunilor vărsate în baza dreptului de asigurat;

Considerând că, întrucât din statutele menționate se constată că Direcțiunea generală a C. F. R. nu contribue cu nimic la acordarea ajutoarelor și pen-siunilor în cestiune, și întrucât culpa ei este cu totul independentă și străină de dispozițiunile ziselor sta-tute, ea este răspunzătoare personal de daunele cau-zate prin delictele și quasi-delictele sale sau ale pre-pușilor săi, neexistând nici un motiv care s'o exonoreze de o asemenea răspundere;

Că, astfel fiind, primul mijloc de apărare al Di-recțiunei cată a fi înlăturat;

Considerând în ce privește cel de al doilea mijloc de apărare, că de asemenea trebuie a fi respins, ne-putând fi luat în cercetare, întrucât susținerile Di-recțiunei C. F. R., de a fi obligată să plătească daune reclamantei, sub formă de pensie lunară, numai până la remăritișul acesteia, nu au fost for-mulate decât numai prin concluziunile scrise, fără să fi format obiectul discuțiunilor sale;

Considerând că, chiar dacă aceste susțineri ar fi fost discutate și oral, încă ele trebuie respinse ca nefondate, căci reclamanta a înțeles să ceară dau-nele în mod global, ceea ce legea permite, și modali-tatea cererei nu poate fi schimbată după bunul plac al pârâtului, ea aparținând numai aceluia care mănuește acțiunea;

Considerând, în ce privește quantumul daunelor, că ele bine au fost apreciate și fixate de tribunal la suma de patru mii lei, astfel în cât ambele ape-luri urmează a fi respinse ca nefondate;

Pentru aceste motive, redactate de d-l consilier Al. Dem. Oprescu, respinge ca neîntemeiat atât apelul făcut de Direcțiunea generală a C. F. R. cât și apelul făcut de Dumitra C. Teodorescu vă-duvă, îndreptate ambele în contra sentinței civile cu No. 68 din 1913, a tribunalului Buzău secțiunea I-a, confirmă această sentință, etc.

Semnați : M. Gr. Ciocărdia, Ar. Alexandrescu, Al. Dem. Oprescu, Al. Negrescu.

Opiniune

Impărtășesc în totul părerea majorității cu privire la respingerea incidentelor și admiterea acțiunei,

dar nu mă unesc cu această părere în ceea ce privește quantumul acordat ca despăgubire văduvei lui Teodorescu, al cărui tren a sosit într'un moment intempestiv într'o noapte în gara Buzău. Cred că se impune acordarea unei despăgubiri mai mari, nu de sigur în scopul de a se atrage atențiunea Direcțiunii generale a căilor ferate ca să ia măsuri de a nu mai fi stavilită prin asemenea procedări adesea ori repetate creșterea populațiunii țării, dar pentru că găsesc că o sumă de 4.000 lei nu compensează câtuși de puțin pierderea încercată de apelanța prin moartea soțului său. În afară de daunele morale la care o văduvă are drept, oricare ar fi clasa socială la care aparține, cred că suma acordată nu-i este suficientă din punctul de vedere material, mai ales că această sumă este mult redusă din cauza răspălței sacrificiilor însemnate ce au fost suportate de acei ce au asistat-o cu ocaziunea litigiului de față.

Acestea sunt motivele pentru care sunt de părere a se acorda apelantei personal ca despăgubire o sumă de 8.000 lei, rămânându-i dreptul a face acțiune și în numele minorilor ei copii.

Semnați : M. Balș.

JURISPRUDENȚA STRĂINĂ

CURTEA DE APEL DIN GRENOBLE

Audiența dela 9 Mai 1913

MOBILE. — NUMAI ELE POT FACE OBIECTUL UNUI COMERT. — CUMPĂRAREA DE IMOBILE SPRE ALE REVINDE. — ÎNCHIRIEREA LOR SPRE ALE SUBÎNCHIRIA. — ACTE NECOMERCIALE. — ART. 3 URM. C. COM. ROM. (632 URM. C. COM. FR.).

Numai mobilele pot face obiectul unui comerț propriu zis sau a unei industrii comerciale.

În consecință, speculațiile asupra imobilelor nu constituiesc acte de comerț, iar acel care cumpără imobile spre ale revinde, sau care le închiriază spre ale subînchiria, nu poate fi considerat ca comerciat și, ca atare, nu poate fi declarat în stare de faliment.

Observațiune.— Părerea dominantă atât în doctrină cât și în jurisprudență este că speculațiile asupra imobilelor sunt acte de natură pur civilă și nu intră în termenii demonstrativi ai art. 3 urm. C. com. *Mercis appellatio ad res mobiles tantum pertinet*, zicea Ulpian (L. 66, Dig., *De verborum, significatione*, 50. 16) ¹).

1) Cpr. art. 275 din vechiul cod de comerț german, care dispunea anume : «că contractele privitoare la bunuri imobiliare nu sunt nici odată acte comerciale». În codul actual de comerț dela 1897, nu se zice nimic în această privință, iar art. 343 din acest cod dispune, în termeni generali, «că sunt acte de comerț toate actele unui comerciant privitoare la exercițiul comerțului său». «*Handelsgeschäfte sind alle Geschäfte eines Kaufmanns, die zum Betriebe seines Handelsgewerbes gehören*».

Vezi în acest sens, Massé, *Le droit commercial dans ses rapports avec le droit des gens et le droit civil*, II, 1382, pg. 542 urm. (ed. 3-a); Thaller, *Traité élément. de droit commercial*, 23 și 70 (ed. 4-a, 1910); Lyon-Caen et Renault, *Tr. de droit commercial*, I, 109 urm.; Maniu, *Drept comercial*, I, pg. 26 urm.; Toneanu, *Idem*, I, p. 25, 26; M. A. Dumitrescu, *Codul de comerț comentat*, I, p. 34 și 51, precum și alte autorități citate în Répert. Sirey-Carpentier, *v^o Acte de commerce*, 94, 95 și în Pand. fr., *eod. v^o*, 55 urm., 107 urm., 157 urm.; C. Bourges, Sirey, 86. 2. 21; Cas. rom., Bult. 1890, pag. 180, soluție admisă sub vechiul cod de comerț (art. 306, Regul. Organic), etc.

Această soluție, pe nedrept contestată de unii, rezultă la noi din împrejurarea că legiuitorul nostru a eliminat art. 3, 3° din codul de comerț italian, care consideră ca acte de comerț cumpărările și vânzările de imobile decâteori au de obiect operații comerciale, *quando siano fatte a scopo di speculazione commerciale* ²).

Cu toate acestea, chestiunea este controversată în Franța, unde unii autori susțin cu energie comercialitatea speculațiilor asupra imobilelor. Aceștia sunt : Emile Ollivier, Garsonnet, Ruben de Couder, Demangeat (asupra lui Bravard-Veyrières), Besley, Frémy-Ligneville, etc. Vezi Lyon-Caen et Renault, *op. cit.*, I, p. 94, nota 1; Répert. Sirey, *v^o cit.*, No. 92, etc.

Sforțările acestor autori au rămas însă zadarnice, căci majoritatea autoilor și a jurisprudenței se pronunță în contra comercialității speculațiilor imobiliare. În consecință, s'a decis, cu drept cuvânt, că închirierea unui imobil este, ca și vânzarea, prin natura sa, o operație esențialmente civilă, și împrejurarea că această închiriere a fost făcută în interesul comerțului locatorului, n'o face să-și piardă natura sa și să devie comercială (Curtea superioară de justiție din Luxemburg, Sirey, 1899, 4, p. 39, 40 și *Cr. Judiciar* din 1904, No. 65, p. 540 urm., cu observ. noastră). Aceeași soluție a fost admisă atât la noi (Trib. Ilfov, *Dreptul* din 1897, No. 66), cât și în Franța (Vezi Répert. Sirey, *v^o cit.*, 1093).

Dar dacă speculațiile asupra imobilelor sunt sus-trase dela legea comercială, se decide cu drept cuvânt că vânzarea unui fond de comerț, cu clientela, marfa, etc., ce el cuprinde, are caracterul unui act de comerț, chiar dacă vânzarea ar cuprinde și imobile, dacă acestea sunt necesare la exploatarea fondului de comerț și nu sunt decât un accesoriu al contractului (Cpr. Cas. fr. și C. Nancy, Sirey, 94. 1. 395 și 2. 293; Lyon-Caen et Renault, *op. cit.*, I, 175, 176; Répert. Sirey, *v^o cit.*, 1091 și 1233, etc.).

Tot comercială este și obligația contractată de un întreprinzător de construcții de a clădi unul sau mai multe imobile (Cas. rom. Bult. 1901, p. 40 și *Cr. Judiciar* din 1901, No. 15), etc.

D. Alexandresco

2) În privința justificării acestei dispoziții, vazi Vidari, *Corso di diritto commerciale*, II, 1836 urm., p. 516 urm. (ed. a 4-a, 1894).

BULETINUL PUBLICAȚIUNILOR JUDICIARE

Tribunalul Teleorman

Ordonanța No. 2810

1914 Febraarie 19

Noi președintele tribunalului Teleorman,

Având în vedere cererea făcută prin petițiunea înregistrată la No. 7603 din 1914, prin care Elias Nachmias, din Alexandria, cere ca conform art. 354 și urm cod. comercial, să ordonăm a se face invitațiunea, înfățișarea și publicarea cerută de lege, spre a se pronunța ca fără tărie față cu posesorii lor, cambiile și creanțele arătate în sus zisa cerere, cuprinse la No. 1—56 ca fiind sustrate și pierdute cu ocazia revoltelor țărănești din 1907, și adică :

1. Trei cambii și o notă emise de Elias Nachmias, în ordinul d-lui Samuil Arie ; una datată 1 Decembrie 1893, de lei 356,85, alta datată 10 Martie 1894, de lei 382 ; alta datată 3 Februarie 1894, de lei 196,65 și o notă datată 1 August 1894, de lei 189,90.

2. O cambie emisă de Elias Nachmias, în ordinul d-lui Acher Iacob, datată 20 Iulie 1894, de lei 1.500.

3. O cambie emisă de Elias Nachmias, transmisă prin gir în ordinul d-lui Leopold Marcus, datată 15 Iulie 1894, de lei 6.578,90.

4. O cambie emisă de Elias Nachmias, transmisă prin gir în ordinul d-lui Adolf Schor, datată 15 Iulie 1894, de lei 6.578,90.

5. O cambie în ordinul d-lor Frații Albahari, emisă de Elias Nachmias, datată 15 Iulie 1894, de lei 6.578,90.

6. Trei cambii emise de Elias Nachmias, una datată 5 Iulie 1894, de lei 73,30, alta 23 Februarie 1894, de lei 760,35, ambele transmise prin gir la ordinul d-lor Veinberg et Videk, și alta datată 17 Martie 1894, de lei 140,70, emisă în ordinul d-lor Veinberg et Videk. Toate aceste trei cambii au fost transmise prin gir d-lui G. Spiratos.

7. O cambie emisă de Elias Nachmias, în ordinul d-lui I. Rosebaum, datată 30 Aprilie 1894, de lei 232,90.

8. Șase cambii emise de Elias Nachmias, în ordinul d-lui Michel Ladstädter & C-nie ; una datată 7 Decembrie 1893, de lei 539,70, alta datată 27 Martie 1894, de lei 1.153,60, alta datată 10 Aprilie 1894, de lei 411,70, alta datată 11 Aprilie 1894, de lei 177,30,

alta datată 30 Aprilie 1894, de lei 217,70. și alta datată 1 Iulie 1894, de lei 431,60.

9. Trei cambii emise de Elias Nachmias, în ordinul d-lui Iosef M. Cohen, datate 15 Iulie 1894, două în valoare de câte lei 746,90 și alta în valoare de lei 746,45.

10. Două cambii emise de Elias Nachmias, transmise prin gir la ordinul d-lui Alexandru Cohen, datate 24 Noembrie 1893, una de lei 500 și alta de lei 599,50.

11. O cambie emisă de Elias Nachmias, în ordinul d-lui E. M. Frenchel și transmisă în ordinul d-lui Ascher Iacob, datată 11 Iulie 1894, de lei 435,65.

12. O cambie emisă de Elias Nachmias, în ordinul d-lor Frații Bernfeld, datată 18 Iulie 1894, de lei 393,30.

13. O cambie emisă de Elias Nachmias, transmisă prin gir la ordinul d-lui Buhor Levy, datată 20 Februarie 1894, de lei 730,55.

14. Cinci cambii emise de Elias Nachmias, în ordinul d-lor Solomon Haecter : una datată 8 Decembrie 1893, de lei 612,75, alta datată 31 Martie 1894, de lei 101,80, alta datată 6 Aprilie 1894, de lei 338, alta datată 30 Aprilie 1894, de lei 647,75 și alta datată 30 Aprilie 1894, de lei 2.000, precum și două facturi emise de Elias Nachmias, în ordinul d-lui Solomon Haecter, una datată 5 Mai 1894, de lei 24,25 și alta datată 19 Mai 1894 de lei 64,25.

15. Trei cambii emise de Elias Nachmias, în ordinul d-lui Iosef Eschinasy & C-nie, datate 15 Iulie 1894, de câte lei 2.296,50.

16. Trei cambii emise de Elias Nachmias, la ordinul d-lor Frații Nachmias, datate 15 Iulie 1894, două de câte lei 886,30, iar alta de lei 886,25.

17. Trei cambii emise de Elias Nachmias, la ordinul d-lor S. Russo et Algasi, datată 15 Iulie 1894, de câte 2.125 lei 10 bani fiecare.

18. O cambie și o factură emise de Elias Nachmias, la ordinul d-lui E. M. Brauer, cambia datată 21 Februarie 1894, de lei 1003,65 și factura datată 17 August 1894 de lei 78,10.

19. Trei cambii emise de Elias Nachmias, la ordinul d-lui M. E. Franchel, datate două 5 Noembrie 1893, din care una de lei 1.000 și alta de lei 219,70, iar alta datată 12 Noembrie 1893, de lei 207,65.

20. Patru cambii emise de Elias Nachmias, la or-

dinul d-lor Frații Bernfeld, una datată 6 Noembrie 1893, de lei 710,65, alta 20 Noembrie 1893, de lei 147,30, alta 18 Ianuarie 1894, de lei 146,45 și alta 18 Februarie 1894, de lei 2.257,65.

21. O cambie și o factură emise de Elias Nachmias, în ordinul d-lui A. Goldemberg Somer & C-nie, cambia datată 14 Februarie 1894, de lei 679,25 și factura datată 26 Martie 1894, de lei 90,90.

22. O cambie emisă de Elias Nachmias în ordinul d-lui H. Matias, datată 27 Iunie 1894 de lei 1.000.

23. Patru cambii emise de Elias Nachmias, în ordinul d-lor Frații Iancu, una datată 17 Ianuarie 1894 de lei 109,10, alta 20 Februarie 1894, de lei 477,30, alta 20 Martie 1894, de lei 276,25 și alta 25 Mai 1894, de lei 415,30.

24. Două cambii emise de Elias Nachmias, în ordinul d-lui Sigismund Hift, una datată 2 Mai 1894 de lei 784,50 și alta 21 Februarie 1894, de lei 523,60.

25. O cambie emisă de Elias Nachmias, transmisă prin gir în ordinul d-lui Herman Lopner, datată 25 Mai 1894, de lei 362.

26. O cambie emisă de Elias Nachmias, în ordinul d-lui August Zvoelfer, datată 16 Februarie 1894, de lei 374.

27. Trei cambii emise de Elias Nachmias, transmise prin gir în ordinul d-lui A. Mărculescu, toate datate 15 Iulie 1894, de câte lei 1.000 fiecare.

28. Două cambii emise de Elias Nachmias, transmise prin gir în ordinul d-lui Buhor Levy; una datată 13 Iulie 1894, de lei 700 și alta datată 13 Mai 1894, de lei 800.

29. Un compt-curent emis de Elias Nachmias, în ordinul d-lor I. Feigl & C-nie, datat 27 Martie 1894, de lei 279,40.

30. Zece cambii emise de Elias Nachmias, în ordinul d-lui Moritz Hasan: una datată 17 Noembrie 1893 de lei 439,45, alta 17 Ianuarie 1894, de lei 513,75, alta 20 Mai 1894, de lei 480,75, alta 26 August 1893, de lei 702, alta 20 Februarie 1894, de lei 111,95, alta 20 Februarie 1894, de lei 2.900, alta 29 Aprilie 1894, de lei 2.735,70, alta 28 Martie 1894, de lei 102,30, alta 22 Martie 1894, de lei 314,70 și alta 7 Martie 1894, de lei 326,95.

31. Două cambii emise de Elias Nachmias, transmise prin gir în ordinul d-lui A. Jarchiu, una datată 27 Februarie 1894, de lei 200 și alta datată 23 Februarie 1894, de lei 279,40.

32. Trei cambii emise de Elias Nachmias, în ordinul d-lui Rafael I. Calmy, două datate 29 Aprilie 1894, de câte lei 1.000 fiecare și alta datată 9 Mai 1894, de lei 2.750.

33. O cambie emisă de Elias Nachmias, în ordinul d-lui A. Goldstein, datată 22 Aprilie 1894, de lei 428.

34. O cambie emisă de Elias Nachmias, transmisă prin gir în ordinul d-lui I. Perlmann & C-nie, datată 6 Iulie 1894, de 382,50 fiorini austriaci.

35. Două cambii emise de Elias Nachmias în ordinul d-lui I. M. Mirconschi fils, una datată 14 Iulie 1894, de lei 207,50 și alta datată 18 Ianuarie 1894 de lei 2826,35.

36. O cambie emisă de Elias Nachmias, transmisă prin gir în ordinul d-lor Veinberg & Videch, de lei 483,60.

37. O cambie emisă de Elias Nachmias în ordinul d-lui D. N. Pascu, datată 8 Aprilie 1894, de lei 156,30.

38. O cambie emisă de Elias Nachmias, transmisă prin gir în ordinul băncii „România“, datată 31 Iunie 1894 de lei 700, și transmisă prin gir în ordinul d-lui August Heberling.

39. O cambie emisă de Elias Nachmias, transmisă prin gir în ordinul d-lui Vilch. Glück, datată 6 Iulie 1894, de lei 385,36.

40. Cinci cambii emise de Elias Nachmias în ordinul d-lui Rafael I. Calmy, una datată 8 Iulie 1894, alta 7 Mai 1894, alta 17 Iunie 1894, alta 19 Mai 1894 și alta 8 Iunie 1894, fiecare în valoare de câte 5.000 lei.

41. Nouă cambii emise de Elias Nachmias, în ordinul d-lor Fiamu & Kiminel, una datată 2 Octombrie 1893, de lei 936,15, alta 26 Noembrie 1893, de lei 276,25, alta 18 Ianuarie 1894, de lei 313,75, alta 30 Aprilie 1894, de lei 1114,80, alta 11 Mai 1894, de lei 129,65, alta 14 Mai 1894 de lei 1.000, alta 16 Mai 1894, de lei 159,90, alta 24 Mai 1894, de lei 446,70 și alta 14 Mai 1894, de lei 835,60.

42. Patru cambii emise de Elias Nachmias, transmise prin gir în ordinul d-lui Așer Iacob, toate datate 15 Martie 1894, dintre care trei de câte lei 2.000 fiecare și cealaltă de lei 1.163. Aceste cambii au fost emise în ordinul d-lui Solomon Blank.

43. O cambie emisă de Elias Nachmias, transmisă

prin gir în ordinul d-lui Moritz Hornstein, datată 15 Martie 1894, de lei 2.000 și transmisă tot prin gir în ordinul d-lui Leon Levy.

44. Două cambii emise de Elias Nachmias, transmise prin gir în ordinul d-lor Grünberg & Veintraub, una datată 5 Ianuarie 1894, de lei 400 și alta datată tot 5 Ianuarie 1894, de lei 666,25.

45. Trei cambii emise de Elias Nachmias, în ordinul d-lui Frateli Iosef, toate datate 15 Iulie 1894, de câte lei 307,50 fiecare.

46. Cincisprezece cambii emise de Elias Nachmias în ordinul d-lui Ch. Lazarovic, una datată 24 Iulie 1893, de lei 211,25, alta 5 August 1893, de lei 225,50, alta 27 August 1893, de lei 698,25, alta 2 Octombrie 1893, de lei 253, alta 5 Noembrie 1893, de lei 234,40, alta 9 Noembrie 1893, de lei 682,10, alta 20 Decembrie 1893, de lei 105,30, alta 3 Decembrie 1893, de lei 120,60, alta 8 Decembrie 1893, de lei 350,50, alta 8 Decembrie 1893, de lei 1.000, alta 18 Februarie 1894, de lei 104,95, alta 22 Februarie 1894, de lei 566,45, alta 22 Februarie 1894, de lei 500, alta 1 Aprilie 1894, de lei 681,30 și alta 30 Aprilie 1894, de lei 2.698,20 și o factură emisă de Elias Nachmias în ordinul d-lui Ch. Lazarovici, datată 13 Iulie 1894, de lei 43,20.

47. O cambie emisă de Elias Nachmias, transmisă prin gir în ordinul d-lui Naftali Iacob, datată 5 August 1894, de lei 1.659,42, fiind emisă în ordinul d-lui G. Țonescu.

48. Două cambii emise de Elias Nachmias, transmise prin gir în ordinul d-lui M. Lupovici, ambele datate 30 Mai 1894, din care una de lei 3.000 și alta de lei 4000, aceste cambii fuseseră transmise prin gir de către M. I. Kremnițer.

49. O cambie emisă de Elias Nachmias, transmisă în ordinul d-lui Iosif Goldemberg, datată 29 Aprilie 1894, de lei 7.000. Această cambie fuseseră transmisă prin gir de către Sigmund Solomon.

50. O cambie emisă de Elias Nachmias, transmisă prin gir în ordinul d-lui M. P. Bogdanof, datată 5 Mai 1894 de lei 753.

51. Două cambii emise de Elias Nachmias, transmise prin gir la ordinul d-lui Abram Mitrani și transmise apoi la ordinul d-lui David Iacob, una datată 27 Mai 1894, de lei 2.000 și alta datată 31 Martie 1894, de lei 1,456,50.

52. Trei cambii emise de Elias Nachmias, transmise prin gir în ordinul d-lui P. Angheliescu & fiu, una datată 27 August 1893, de lei 534,65, alta 27 August 1893, de lei 200 și alta 8 Decembrie 1893, de lei 401,10.

53. Un compt curent dat de Elias Nachmias în ordinul d-lui Herman Hirsch de lei 1807,50,

54. Două cambii emise de Elias Nachmias în ordinul d-lui P. Angheliescu, datate 12 Mai 1894, în valoare de câte 3.000 lei fiecare, și admise la masa falimentului pentru suma de lei 4.969.

55. Trei cambii emise de Elias Nachmias, în ordinul d-lor Grünberg & Veintraub, una datată 12 Mai 1894, de lei 798,70, alta 28 Ianuarie 1894, de lei 1.000 și alta 12 Mai 1894, de lei 800.

56. Patru cambii emise de Elias Nachmias în ordinul Eschenasy & Farchi, una datată 15 Iulie 1894, de lei 853,40, alta 14 Iulie 1894, de lei 630,65, alta 15 Iulie 1894, de lei 853,40 și alta 15 Iulie 1894, de lei 853,35.

Toate aceste cambii, suplicantul arată că erau emise în țară, plătibile în Alexandria, la domiciliul său și au fost verificate la masa falimentului și menționate pe dos că au fost achitate integral capital, interese și cheltueli.

Având în vedere că, după cum rezultă din dosarul acestui tribunal No. 1936 din 1894, suplicantul justifică proprietatea creanțelor în urma votărei concordatului, ce a urmat între d-sa și creditorii săi.

Având în vedere certificatul primăriei comunei Alexandria No. 420 din 1914, din care rezultă că cu ocazia devastărilor țărănești din anul 1907, suplicantului i s'au distrus și devastat atât casa sa din Alexandria str. Carol I No. 70 unde locuia, cât și biurul său din str. Principele Nicolae, unde avea mobilierul, registrele și hârtii de afaceri.

Având în vedere art. 354, 355 și 356 cod. com. Pentru aceste motive, ordonăm;

Afișarea și publicarea la locurile indicate de art. 355 cod. comercial cum și în ziarul *Dreptul*, și în ziarul local „Jos Reacțiunea“ a acestei ordonanțe, pentru pierderea și sustragerea sus menționatei cambii și creanțe, cu invitare către oricine le posedă să le înfățișeze la grefa tribunalului Teleorman în termen de patruzeci zile dela data publicării acestei ordonanțe, conform art. 355 cod. comercial, cunoscând că în lipsă de înfățișare se va declara fără tărie față cu posesorul.

Dată în camera de consiliu, astăzi 19 Februarie 1914 în T.-Măgurele.

Președinte, **S. Christescu.**

Grefier, **A. Trifoescu.**